

Sygn. akt: IV K 1360/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w Wydziale IV Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Borucka

Protokolant Katarzyna Kępa -Ojrzanowska

W obecności Prokuratora Anity Cofur

po rozpoznaniu w dniach: 22.05.2014 r. 06.11.2014r., 14.04.2015r.,25.06.2015r. i 22.09.2015r.

sprawy

S. P. (1),

urodzonego dnia (...) w S., syna D. i J. z d.C.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 września 2011r. w S. z mieszkania przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 1070 zł na szkodę Z. i B. K.

tj. o czyn z art. 278 § 1k.k.

I. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w sposób wyżej opisany i za ten czyn na podstawie art. 278 § 1k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych Z. i B. K.kwoty 1070 (tysiąca siedemdziesięciu) zł., solidarnie S. P. (2),

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych, przy czym wysokość kosztów sądowych zostanie ustalona w postępowaniu wykonawczym,

IV. na podstawie § 14 ust. 1 pkt 2 i § 14 ust. 2 pkt. 3 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw.E. K.kwoty 672 (sześciuset siedemdziesięciu dwóch) zł plus VAT.

Sygn. akt IV K 1360/13

UZASADNIENIE

S. P. (1) w dniu 05 września 2011 r. ok. godz. 16.00 razem z P. P. (1) i S. P. (2) przyjechał na ul. (...). Przywiózł ich samochodem osobowym P. P. (2), który następnie pozostał w samochodzie przed blokiem.

Dowód:

- zeznania świadka S. P. (2) k. 34-35, 61 w zw. z k. 268v.-269,

- zeznania świadka P. P. (2) k. 66-67 w zw. z k. 269,

- zeznania świadka P. P. (1) k. 22-23 w zw. z k. 295-296,

S. P. (1) razem z P. P. (1) poszedł do B. i Z. K. mieszkających przy ul. (...) pod numerem (...)P. P. (1) przyniosła 20 zł, celem zwrotu pożyczki którą otrzymała dzień wcześniej. Z. K. widział ich oboje, wpuścił ich do mieszkania, a sam wyszedł do przychodni.

Dowód:

- zeznania świadka Z. K. k. 4-6 w zw. z k. 115v-116,

- zeznania świadka P. K. k. 18, 39 w zw. z k. 268v.,

- zeznania świadka P. P. (1) k. 22-23 w zw. z k. 295-296,

P. P. (1) i S. P. (1) przeszli do ostatniego pokoju, gdzie oskarżony usiadł na łóżku, zaś P. P. (1) pomimo upomnień B. K. chodziła po całym mieszkaniu. W pewnym momencie P. P. (1) zawołała z kuchni B. K. twierdząc, iż przysłała do niej koleżanka. Wówczas B. K. wyszła z ostatniego pokoju pozostawiając w nim samego S. P. (1). Kiedy pokrzywdzona podeszła do drzwi, stała tam obca dla niej kobieta – S. P. (2), która powiedziała do niej „cześć to ja twoja koleżanka”. B. K. stwierdziła, że jej nie zna i kazała opuścić mieszkanie. S. P. (2) zadzwoniła do kogoś i zaraz potem wyszła. W tym samym czasie do kobiet podeszedł S. P. (1) i razem P. P. (1) również wyszli z mieszkania.

Dowód:

- zeznania świadka B. K. k. 30-31 w zw. z k. 138-139,

- zeznania świadka P. K. k. 18, 39 w zw. z k. 268v.,

- zeznania świadka P. P. (1) k. 22-23 w zw. z k. 295-296,

Do samochodu przyszedł S. P. (1), wyjął brązowa portmonetkę z której wyjął banknoty 100 złotych. Następnie przekazał je S. P. (2), która je przeliczyła, było około 1.000 zł. Następnie wszyscy pojechali na zakupy, a S. P. (1) wyrzucił portmonetkę z samochodu.

Dowód:

- zeznania świadka P. P. (1) k. 22-23 w zw. z k. 295-296,

Po wyjściu P. P. (1) i S. P. (1) sąsiadka spod numeru (...)przyprowadziła do K. celem przypilnowania dwoje dzieci w wieku 5 i 6 lat. Zaraz po tym Z. K. wrócił z przychodni (nie było go ok. 25 minut). Dzieci przebywały w dużym pokoju, gdzie oglądały bajki i nie wchodziły do ostatniego pokoju, w którym wcześniej schowane były pieniądze. Kiedy po godz. 18.00 sąsiadka odebrała dzieci, Z. K. poprosił żonę o pieniądze na leki, wówczas B. K. weszła do ostatniego pokoju, w którym wcześniej S. P. (1) przebywał sam i zobaczyła, że poduszki na łóżku są porozrzucane.

Dowód:

- zeznania świadka Z. K. k. 4-6 w zw. z k. 115v-116,

- zeznania świadka P. K. k. 18, 39 w zw. z k. 268v.,

- zeznania świadka B. K. k. 30-31 w zw. z k. 138-139,

B. K. zaczęła sprawdzać łóżko i stwierdziła brak portmonetki ze schowaną wcześniej kwotą 1050 zł – trzymała ją w poszewce jednej z poduszek, zwiniętej pod głową. Zginął również leżący na krześle banknot 20 zł, który przyniosła P. P. (1).

Dowód:

- zeznania świadka B. K. k. 30-31 w zw. z k. 138-139,

Następnie Z. K. telefonicznie poinformował swojego wnuka P. K. o całym zdarzeniu i razem pojechali do P., gdzie zameldowana jest P. P. (1). Następnie ojciec P. wskazał im miejsce jej pobytu w S., tj. przy ul. (...). Podczas rozmowy, która odbyła się w S. P. P. (1) zaprzeczyła, aby miała cokolwiek wspólnego z kradzieżą, później jednak wysłała do P. K. wiadomość SMS, w której przyznała, że kradzieży dokonała S. P. (2) wspólnie z S. P. (1).

Dowód:

- zeznania świadka P. K. k. 18, 39 w zw. z k. 268v.,

- zeznania świadka P. P. (1) k. 22-23 w zw. z k. 295-296,

S. P. (1) ukończył 24 lata, posiada wykształcenie podstawowe, bez zawodu, obecnie przebywa w Zakładzie Karnym – odbywa karę do innej sprawy, przed zatrzymaniem był bezrobotny, utrzymywał się z prac dorywczych. Oskarżony nie posiada nieruchomości, ani majątku większej wartości, jest kawalerem, posiada jedno dziecko w wieku 2 lat, na które obciążony jest obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 500 zł. miesięcznie. Był wielokrotnie karany sędownie, w tym trzykrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód:

dane o karalności k. 80,

dane osobopoznawcze k. 77,

S. P. (1) przesłuchany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Natomiast przed sądem oskarżony ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że wie gdzie jest ulica (...), ale nigdy nie był w mieszkaniu przy ul. (...), ani sam, ani w towarzystwie P. P. (1) - nie wie kto tam mieszka. Nie zna również pokrzywdzonych, pierwszy raz widzi ich na sali sądowej. P. P. (1) poznał poprzez brata S. P. (2), która była jego koleżanką. Obecnie oskarżony jest w konflikcie z S. P. (2), która pomawiał go we wcześniejszej sprawie sądowej. Został wówczas skazany za to, że oszukał jej rodzinę i nie oddał im obiecanej połowy pieniędzy.

Dowód:

wyjaśnienia podejrzanego k. 78-79 w zw. z k. 115,

Rozważania w kwestii oceny dowodów zgromadzonych w sprawie Sąd rozpoczął od oceny nieprzyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu oraz złożonych w tym zakresie wyjaśnień w aspekcie zgromadzonego materiału dowodowego.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego w postaci zeznań świadków występujących w sprawie w osobach B. i Z. K., P. K. P. P. (1), S. P. (2) i P. P. (2) Sąd uznał iż wyjaśnienia oskarżonego są niezgodne ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Okoliczność dokonywania kradzieży na szkodę pokrzywdzonych małżonków B. i Z. K. nie budzi wątpliwości. Zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonej B. K. wykluczone jest również, aby kradzieży mogła dokonać inna osoba, albowiem nikt

inny poza oskarżonym S. P. (1), nie przebywał sam w pokoju w którym ukryte były pieniądze. Jednocześnie w sprawie nie ma wątpliwości, iż to oskarżony S. P. (1) jest tym mężczyzną, który w dniu 05 września 2011 r. ok. godz. 16.00 przyszedł do mieszkania pokrzywdzonych razem z P. P. (1).

Sąd uznał za prawdziwe w całości zeznania świadków B. K. i Z. K., albowiem są one logiczne i w istotnej części konsekwentne, zwłaszcza zeznania świadka Z. K., który jednak był uczestnikiem tylko początkowej fazy zdarzenia. Ponadto świadkowie ci nie znają oskarżonego, nie są z nim w konflikcie i nie mają żadnych powodów, aby zeznawać nieprawdę. Natomiast odnośnie niekonsekwencji w zeznaniach świadka B. K., to Sąd uznał iż wynikają ze stanu zdrowia i z wieku tego świadka, jak i z odległości czasowej od zdarzenia.

B. K. nie rozpoznała oskarżonego na okazanych jej tablicach poglądowych, jednak świadkowie P. P. (1), S. P. (2) i P. P. (2) wskazali na S. P. (1) jako mężczyznę, który krytycznego dnia był w mieszkaniu pokrzywdzonych. Wskazanie to jest o tyle ważne, gdyż cała trójka doskonale знаła oskarżonego – w przeciwieństwie do pokrzywdzonej, która widziała go ten jedyny raz. Ponadto B. K. wskazała na okazanych jej tablicach poglądowych osobę bardzo podobną do S. P. (1).

Dlatego też nie znajdując żadnych powodów dla których osoby te całkowicie obce dla oskarżonego miałyby zeznawać niezgodnie z prawdą uznał wymienione zeznania B. K. i Z. K. za prawdziwe i oparł na nich poczynione ustalenia faktyczne w zakresie przedstawionego przez nich opisu przebiegu wydarzeń.

Sąd uznał również za zgodne z prawdą zeznania świadków P. P. (1), S. P. (2) i P. P. (2) w części dotyczącej ustalenia sprawstwa S. P. (1), albowiem w tej części zeznania przesłuchanych świadków korespondują ze sobą nawzajem, są zgodne i konsekwentne wskazując na oskarżonego jako osobę, która w krytycznym czasie była w mieszkaniu pokrzywdzonych. Świadkowie różnili się co do drugorzędnych szczegółów, różnie ustalając udział poszczególnych osób w kradzieży, rolę sprawców czy szczegóły okoliczności dotyczących późniejszego rozporządzenia mieniem. Co charakterystyczne każdy ze świadków umniejszał lub wykluczał swoją rolę w przestępstwie, a wskazywał i obciążał inne osoby. Przy tym jednak konsekwentnie jak to zaznaczono wyżej wszyscy wskazywali na sprawstwo S. P. (1) i również wszyscy wykluczali sprawstwo P. P. (2), który pozostał przed blokiem i nie opuszczał samochodu. Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego nie jest on w konflikcie z P. P. (1), która razem z pozostałymi świadkami wskazała go jako sprawcę kradzieży. Sąd nie dopatrywał się powodów dla których miałby nie dać wiary zeznaniom tych świadków w zakresie sprawstwa S. P. (1).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania sąd uznał sprawstwo S. P. (1) w zakresie zarzucanego mu przestępstwa kradzieży.

Sąd dał w końcu wiarę – jako nie znajdującym dowodów przeciwnych i cechującym się urzędowym charakterem – dowodom z dokumentów w postaci w szczególności danych o karalności, oraz danych osobopoznawczych.

W efekcie przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że oskarżony w dniu 5 września 2011r. w S. z mieszkania przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 1.070 zł na szkodę Z. i B. K., dopuszczając się tym samym przestępstwa kwalifikowanego z art. 278 § 1 k.k.

W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy.

S. P. (1) działał z zamiarem bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez zabór w celu przywłaszczenie cudzego mienia ruchomego w postaci pieniędzy znajdujących się w portmonetce spowodował uszczerbek w mieniu pokrzywdzonych, przy czym jego zachowanie polegało na przemyślanym działaniu. Po dokonanej kradzieży oskarżony rozporządził skradziony mieniem jak swoim, rozdał współnikom z którymi udał się na zakupy. Sąd też społeczną szkodliwość czynu ocenić należało na znaczną.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu występk.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary Sąd na jego niekorzyść uwzględnił uprzednią wielokrotną karalność sądową oraz fakt że szkoda wyrządzona jego czynem nie była mała i dotychczas nie została przez oskarżonego naprawiona.

Jako okoliczność łagodzącą potraktowano fakt, iż S. P. (1) posiada małoletnie dziecko na które obciążony jest obowiązkiem alimentacyjnym.

W efekcie w oparciu o powyższe przesłanki Sąd na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności uznając taką karę za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego przestępstwa oraz odpowiednią dla osiągnięcia celów wychowawczych i zapobiegawczych w stosunku do oskarżonego jak i w zakresie społecznego oddziaływania. Wobec faktu, iż oskarżony obecnie przebywa w zakładzie karnym i nie pracuje wymierzenie kary grzywny jak kary ograniczenia wolności jest bezcelowe, gdyż nie spełniłoby swojego zadania.

Oceniając całokształt zachowania oskarżonego podczas popełniania czynu, jak i fakt jego wcześniejszej karalności Sąd uznał, że dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary nie może być względem niego stosowane. Oskarżony i jego postawa nie dają bowiem rękojmi tego, że mimo niewykonywania orzeczonej kary będzie przestrzegał porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni nowego przestępstwa.

Tak ustalona kara zdaniem Sądu czynić będzie także zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Celem wzmocnienia oddziaływania na oskarżonego oraz wyrównania szkody pokrzywdzonym sąd nałożył na S. P. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Z. i B. K. kwoty 1.070 zł solidarnie z S. P. (2).

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 120 złotych uznając, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Natomiast na rzecz wyznaczonego oskarżonemu obrońcy z urzędu Sąd zasądził wynagrodzenie za udzieloną oskarżonemu pomoc prawną uwzględniając poświęcony czas, liczbę rozpraw oraz obowiązujące stawki.